

សៀវភៅ ដានីយ៍លៃ — លខេ ដប់ពីរ

ភាពងងឹត

Jeff Pippenger

2023-12-07

ពាក្យមួយ ឬឃ្លាមួយដែលត្រូវបានផ្ទេរឱ្យសុបិននោះក្នុងព្រះបន្ទូលដែលបានបំផុសគឺជា និមិត្តសញ្ញានៃសាររបស់ទេវតាទីពីរ។

នៅក្នុងឆន្ទៈទីពីរនៃរាជ្យសោយរាជ្យរបស់នប្បិកុនសោរ នប្បិកុនសោរបានសុបិនឃើញសុបិនទាំងឡាយ ដែលផ្ទេរឱ្យវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់រំលឹករាយ ហើយការដកេនទ្រង់ក៏ហាក់ដូចជាទៅ។ បន្ទាប់មក សុតចេបានបង្ហាត់បង្រៀនពួកគ្រូមនុស្សអាក្រក់ ពួកហោរាសាស្ត្រ ពួកអ្នកគាថា និងពួកខាល់ដ មក ដើម្បីបង្ហាត់បង្រៀនរបស់សុតចេ។ ដូច្នេះ ពួកគេក៏មក ហើយឈរនៅចំពោះសុតចេ។ ហើយសុតចេមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា «យើងបានសុបិនឃើញសុបិនមួយ ហើយវិញ្ញាណរបស់យើងរំលឹករាយ ដើម្បីបិទដំបូងសុបិននោះ»។ ដានីយ៍លៃ ២:១-៣។

នៅក្នុង «ភាពងងឹត» នៃភូមិ នប្បិកុនសោ បានយល់សប្បិកុនសោ ប៉ុន្តែទ្រង់មិនអាចនឹកចាំសុបិននោះឡើយវិញបានទេ។ ក្នុងសុបិននៃភូមិ ទ្រង់បានយល់សប្បិកុនសោ ប៉ុន្តែស្តេចប្រើប្រាស់នោះដឹកចំពោះការយល់ដឹងរបស់ទ្រង់ ដូចជាក្បួនដែលទ្រង់បានយល់សប្បិកុនសោនោះដែរ។

ពេលនោះ ពួកខាល់ដបានទទួលសុតចេជាភាសាស្តីថា បពិត្រសុតចេ សូមទ្រង់មានព្រះជន្មមួយដ៏យូរ សូមទ្រង់បង្ហាត់បង្រៀនសុបិននោះដល់ពួកហោរាមុនរបស់ទ្រង់ ហើយយើងខ្ញុំនឹងបង្ហាញសុតចេកុំបកស្រាយ។ សុតចេមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយទៅពួកខាល់ដថា ពាក្យនេះបានផុតពីយើងទៅហើយ៖ បើអ្នករាល់គ្នាមិនផ្ទេរឱ្យយើងដឹងសុបិននោះ ព្រមទាំងសច្ចកុំបកស្រាយរបស់វាទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវកាត់ជាក់ណាស់ ហើយផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវផ្ទេរឱ្យទៅជាកំនរសំរាម។ ប៉ុន្តែ បើអ្នករាល់គ្នាបង្ហាញសុបិននោះ និងសច្ចកុំបកស្រាយរបស់វា នោះអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបានអំណោយ រុងរឿង និងកិត្តិយសដ៏ធំពីយើង៖ ហេតុនេះ សូមបង្ហាញសុបិននោះ និងសច្ចកុំបកស្រាយរបស់វាដល់យើង។ ដានីយ៍លៃ ២:៤-៧។

ការសាកល្បងអំពីសុបិននៃប្រាមុលាករបស់នប្បិកុនសោ គឺជាការសាកល្បងមួយដែលត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីកំណត់ឱ្យយើងឃើញថា នរណាអាចផុត ល់សច្ចកុំបកស្រាយព្រឹត្តិការណ៍ដែលត្រូវប្រើប្រាស់ប្រាមុលាកមួយដែលត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយ ភាពងងឹត ព្រមទាំងការបកស្រាយអំពីខ្លឹមសារនៃសុបិននោះផង។ សាររបស់ទេវតាទីពីរ ដែលបានភ្ជាប់ជាមួយសារនៃសៀវភៅនេះពាក់កណ្តាលអន្តរាគមន៍ ក្នុងបុរាណសាស្ត្ររបស់ពួកមីលូណីយ៉ា ត្រូវបានកំណត់ជាមុនដោយអលើយ៉ា ក្នុងការប្រកួតនៃលើកនៃកំណើន។ សារនោះផងដែរ គឺជាការសាកល្បងមួយ ដែលនឹងបង្ហាញឱ្យយើង មិនត្រឹមតែថា នរណាជាព្រះដ៏ពិតប្រាកដនោះទេ។

ប៉ុន្តែថ្ងៃម៉ែទាំងនរណាជាហោរាដ៏ពិតផងដែរ។ វិលលៀម មីលុលី
ដលៃបងស៊ីរ៉ាយក៏បាននិយាយដោយផ្ទាល់ថា គួរឲ្យមានតំណាងជាមុនដោយអលើយ៉ា
បានតំណាងឲ្យអលើយ៉ានៅលើភ្នំក្រិមីលែ។ ទោះយ៉ាងណា អ្វីដែលគួរឲ្យមានតំណាង
មិនមែនជាវិលលៀម មីលុលីខ្ពស់គាត់ប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែគេដាច់ហប់នៃការបកស្រាយពុយករណ៍ ដលៃគាត់គួរឲ្យមានដឹកនាំឲ្យយល់។
នៅលើភ្នំក្រិមីលែ ពួកហោរាបស់ព្រះហល ដលៃជាព្រះបុរស និងពួកហោរាបស់អាសុត្រុត
ដលៃជាព្រះស្រី គួរឲ្យមានបង្ហាញថា ជាហោរាក្នុងក្រុងកុលាយ។
ក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្ររបស់ពួកមីលុលីរាយ ពួកកុរុមជ័នុប្បតស្តេច គួរឲ្យមានបង្ហាញថា
ជាហោរាក្នុងក្រុងកុលាយ ដូចដលៃគួរឲ្យមានតំណាងដោយភ្នំក្រិមីលែ។

នៅពេលដលៃកុរុមជ័នុប្បតស្តេចមានបង្ហាញការបដិសេធរបស់ពួកគេចំពោះកុប្បននៃការ
បកស្រាយទំនាយរបស់ William Miller នោះពួកគេបានកុលាយជាកូនស៊ីរបស់ស្រី។
តាមន័យទំនាយ កូនស៊ីគឺជាបុរាណវិទ្យាប្រភេទនៃការបដិសេធនេះ។
ការសាកល្បងដលៃពួកពួកស្តេចមានបង្ហាញក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រ Millerite
គឺជាការសាកល្បងដលៃមានកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងបង្កើតបុរាណវិទ្យា (កូនស៊ី)
នៃស្តេចសាហារ។ នៅទីនោះហើយដលៃសុនដៃនៃពួកស្តេចពិតមានសម្បជ័យឡើង
ក្នុងការប្រឆាំងនឹងសុនដៃនៃពួកស្តេចកុប្បននឡើយ។ Nebuchadnezzar
កំពុងទាមទារការបកស្រាយមួយ ហើយក្នុងការផ្ទេរដូចនោះ
គាត់បានពាក់ព័ន្ធក្នុងការប្រកាសប្រទានយ៉ាងអធិបតេយ្យ
ក្នុងការបង្កើតការសម្បជ័យដូចព្រះនៃពុយករណ៍ក្នុងកុលាយ និងពុយករណ៍ពិត។

ពួកគេឆ្ងល់ពីឡើងវិញថា
«សូមឲ្យស្តេចទូលប្រាប់សុបិនដល់ហោរាបុរេបដិសេធនេះ
នោះយើងខ្ញុំនឹងបង្ហាញសេចក្តីបកស្រាយនៃសុបិននោះ។»
ស្តេចទូលមានព្រះបន្ទូលឆ្ងល់ពីឡើងថា «យើងដឹងជាក់ថា
អ្នករាល់គ្នាកំពុងស្វែងរកពន្យារពេល ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាដឹងថា
រឿងនោះមានហេតុអ្វីយើងទៅហើយ។ ប៉ុន្តែ
បុរសនិយមអ្នករាល់គ្នាមិនប្រាប់សុបិនដល់យើងទេ
នោះមានតែព្រះរាជក្រឹត្យមួយប៉ុណ្ណោះសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា
ដូចអ្នករាល់គ្នាបានគ្រូពេទ្យកុហក និងពាក្យពុករលួយ
ដើម្បីនិយាយនូវចំពោះមុខយើង រហូតទាល់តែពេលលោហៈប្រែប្រួល។ ដូចនេះ
ចូរប្រាប់សុបិនមកយើង ហើយយើងនឹងដឹងថា
អ្នករាល់គ្នាអាចបង្ហាញសេចក្តីបកស្រាយរបស់វាបាន។» ដានីយ៉ែល ២:៧-៩

នៅចុងបញ្ចប់នៃពេលសាកល្បងទាំងនោះ
ការបដិសេធដលៃមានសម្បជ័យឡើងវិញនៅភ្នំក្រិមីលែ និងនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ
1844 ក៏គួរឲ្យមានបង្ហាញជាបុរាណផងដែរនៅក្នុងដានីយ៉ែលជំពូកទីពីរ។
ក្នុងការតំណាងបែបនេះទាំងបី ភ្នំក្រិមីលែ បុរេគុតិសាស្ត្រមីឡិរាយក៏
និងសុបិនរបស់នេប៊ូក្នេសោរអំពីបុរាណក
នោះការសង្កេតឆ្លងគ្នាគឺស្តីពីការបកស្រាយទំនាយដ៏ត្រឹមត្រូវ
ដូចដលៃគួរឲ្យមានតំណាងដោយអលើយ៉ា មីឡិរ និងដានីយ៉ែល។ ការបកស្រាយសុបិននោះ
គឺជាសារដលៃគួរឲ្យមានប្រឹក្សានៅក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រមួយ
ដលៃមានពួកហោរាពីរកុរុមគួរឲ្យមានសម្បជ័យឡើងវិញ។

ពួកខាល់ដហេនទូលឆលើយនលៅចំពោះសុដចេថា
គុមានមនុស្សសណមុនាក់នលើផែនដី
ដលៃអាចបង្ហាញការនោះរបស់សុដចេហានឡើយ; ហេតុនេះហើយ គុមានសុដចេ
ឬមុចាស់ ឬអុនកគ្រប់គ្រងណាមុនាក់
ដលៃផលាបទាមទាររឿងដូចនេះពីពួកគុមនុតអាគម ឬពួកហោរាសាសុតរ
ឬពួកខាល់ដឡើយ។ ហើយការដលៃសុដចេទ្រង់ទាមទារនោះ ជារឿងដ៏កម្រ
ហើយគុមានអុនកណាផុសងេទៀតអាចបង្ហាញនលៅចំពោះសុដចេហានឡើយ
លើកលែងតែពួកទេវតា ដលៃទីលំនៅរបស់ពួកនោះមិននលៅជាមួយនឹងសាច់ឈាមទេ។
ដោយហេតុនេះ សុដចេទ្រង់ខឹង ហើយព្រះកំហឹងយ៉ាងខ្លាំង
ក៏ហានបញ្ជាឱ្យសមូលាបពួកអុនកបុរាជញ្ញាទាំងអស់នលៅហាបឡីន។ ដានីយ៍លៃ 2:10-12។

នលៅក្នុងកាមលេ លោកអលើយ៉ាហានសុនលើការសាកល្បងនោះឡើង
ហើយការសាកល្បងដលៃលោកហានសុនលើ មិនមែនត្រឹមតែដើម្បីបង្ហាញថា
នរណាជាព្រះដ៏ពិតប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងដើម្បីបង្ហាញផងដែរថា
នរណាជាហោរាដ៏ពិត។ នលៅក្នុងដានីយ៍លៃ ជំពូក ២
គឺពួកខាល់ដដលៃកំណត់អត្តសញ្ញាណការសាកល្បង
ដលៃហានបង្ហាញភាពខុសគ្នារវាងអ្វីដលៃពិត និងអ្វីដលៃកុលងៃកុលាយ។ ពួកគេពេនុយល់ថា
ការបកស្រាយដលៃនប្លើកុនសោរកំពុងសុវងៃរក
អាចត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណបានដោយព្រះតប៉ុណ្ណោះ
មិនមែនដោយមនុស្សឡើយ។ ពួកគេក៏ហានតម្កល់អំឡុងដងដែរថា
ទំនាក់ទំនងរវាងនប្លើកុនសោរ និងពួកបុរសមានបុរាជញ្ញាខាងសាសនារបស់ទ្រង់
គឺជាទំនាក់ទំនងមួយដលៃមិនត្រឹមត្រូវ នលៅពេលដលៃពួកគេនិយាយថា
«ការដលៃសុតចេទាមទារនោះ ជារឿងកម្រ»។ ពួកគេប្រោចនាឱ្យសុតចេ ដលៃតំណាងឱ្យរដ្ឋប
សុចិត្តនលៅខាងក្រៅវិស័យសាសនា ដលៃលើស័យនោះ
ពួកគេត្រូវបានគេយល់ថាជាអាជ្ញាធរ។
ពួកគេមិនមែនកំពុងតវ៉ាប្រឆាំងនឹងគោលការណ៍នៃការរួមបញ្ចូលគុនារវាងព្រះវិហារ
និងរដ្ឋបទេ ពួកគេកំពុងតវ៉ាថា នប្លើកុនសោរ ដលៃតំណាងឱ្យរដ្ឋប
កំពុងទាមទារឱ្យខ្លួនជាអុនកគ្រប់គ្រងលើព្រះវិហារ។
ពួកគេនឹងមានអារម្មណ៍សុខស្បូលជាមួយនឹងទំនាក់ទំនងរវាងព្រះវិហារ និងរដ្ឋប
បុរសនប្លើមដើកនាំសាសនាគ្រប់គ្រងលើរដ្ឋប។ ការសាកល្បងនៃប្លែកសុតសាហាវ គឺជាកន្ទុលងៃ
ដលៃយើងសម្រេចដោយគាត់សនាអស់កល្បរបស់យើង—ដូចជាសុបិនអំពីរូបចម្លាក់របស់នប្លើ
កុនសោរ—ជាការសាកល្បងមួយដលៃសម្រេចរវាងជីវិត និងសចេកុដីសុលាប់។

ហើយព្រះរាជក្រឹត្យក៏ហានចេញទៅថា ឱ្យសមូលាបពួកបុរាជញ្ញាចារ្យទាំងឡាយ;
ហើយគេក៏សុវងៃរកដានីយ៍លៃ និងមិត្តគ្នារបស់គាត់ ដើម្បីឱ្យត្រូវសមូលាបដងដែរ។
នោះដានីយ៍លៃក៏ឆលើយតបដោយដំបូន្មាន និងបុរាជញ្ញា ទលៅកាន់អារិយ័ក
មបេញជាការនៃអង្គគរកុសរបស់សុតចេ
ដលៃហានចេញទៅសមូលាបពួកបុរាជញ្ញាចារ្យនលៅហាបឡីន។ គាត់ហានឆលើយ
ហើយនិយាយទលៅកាន់អារិយ័ក មបេញជាការរបស់សុតចេថា
ហេតុអ្វីហានជាព្រះរាជក្រឹត្យនេះ បុរាជញ្ញាបុរាជញ្ញាល្បាំងដូចនេះពីសុតចេ?
នោះអារិយ័កក៏ហានប្រាប់ការនោះឱ្យដានីយ៍លៃដឹង។ ដានីយ៍លៃ 2:13-15។

នលៅពេលដានីយ៍លៃត្រូវបានបំភ្លឺឱ្យយល់អំពីសុចានការណ៍នៃជីវិត និងសចេកុដីសុលាប់
ដលៃទាក់ទងនឹងសុបិនអំពីរូបសំណាកមួយដលៃនលៅមិនទាន់សុគាល់

នោះគាត់កំពុងតំណាងឲ្យការបំភ្លឺនៃមនុស្សសម្បជញ្ញវិស័យសិបបួនពាន់ អំពីសច្ចក្រឹត្យពិតថា ពួកគេកំពុងស្ថិតនៅក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រនៃការសាកល្បងទីពីរ និងដល់អាចមើលឃើញបាន នៃដំណើរការសាកល្បងបីជំហាន។ ប៉ុន្តែ ដានីយ៉ែលមិនគ្រឿង តែតំណាងឲ្យអ្នកទាំងឡាយដែលបានផ្ទេរវិស័យបរិក្ខេបអាហារដល់គ្រឹះស្ថាន ហើយដូចនេះបានផ្តល់ដាក់ការសាកល្បងទីមួយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងតំណាងឲ្យតំណាងមនុស្ស ដែលពុំបានប្រទានការយល់ឃើញពីសេចក្តីយល់ព្រមទំនាយព្រះគម្ពីរផងដែរ។

ឯក្នុងទាំងបួននេះ ព្រះទ្រង់បានប្រទានចំណេះដឹង និងជំនាញក្នុងគុរៈបរិសុទ្ធ និងបុរាណទាំងអស់; ហើយដានីយ៉ែលមានការយល់ដឹងក្នុងគុរៈបរិសុទ្ធ និងសុបិន។ ដានីយ៉ែល 1:17។

នោះបីជាជនហ្សឺរ៉ូម៉ានៈគ្រប់ទាំងបួននាក់បានផ្តល់ដាក់ការសាកល្បងខាងអាហារទាំងអស់ក្នុង ដានីយ៉ែលគ្រូប្រឆាំងនឹងការផ្ទេរវិស័យអ្នកនាំសារនៃនិមិត្ត និងសុបិន។ ដានីយ៉ែលកំពុងតំណាងឲ្យអ្នកនាំសារព្រះយាករណ៍ ដូចដែលគ្រូប្រឆាំងតំណាងដោយ អលើយ៉ា យ៉ូហាន ហាទីសុ យ៉ូហាន អ្នកទទួលវិញ្ញាណៈវិល្លង្ស មីឡូលី និង Future for America។ អ្នកនាំសារព្រះយាករណ៍មិនដែលបានបំបែកចេញពីការសាកល្បងព្រះយាករណ៍ឡើយ។

នៅក្នុងសម័យព្រះគ្រីស្ទ អស់អ្នកដែលបានបដិសេធសក្ខីភាពរបស់យ៉ូហាន នោះមិនអាចទទួលបានបុរេយោជន៍ពីព្រះយេស៊ូវបានឡើយ។ នៅក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រមីឡូរាយក អស់អ្នកដែលបានបដិសេធសារទីមួយ (តំណាងដោយ William Miller) នោះមិនអាចទទួលបានបុរេយោជន៍ពីសារទីពីរបានឡើយ។ នៅក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រទាំងពីរ ពួកអ្នកសម្លាប់គ្រប់មិនបានស្គាល់ថា ដំណើរការសាកល្បងកំពុងនាំទៅកាន់ទីណានោះទេ។ ពួកសិស្សសាសនាបដិសេធមិនព្រមយល់ឃើញឈ្លើយតាម ទោះបីជាពួកគេត្រូវបានប្រាប់យ៉ាងច្បាស់ថា ការនោះនឹងកើតឡើងក៏ដោយ។ ពួកមីឡូរាយកមិនអាចយល់ឃើញការខកចិត្តយ៉ាងធំបានឡើយ។ ដានីយ៉ែល នៅពេលដែលអារីយ៉ូ ក៏បានជូនដំណឹងដល់គាត់អំពីកាលៈទេសៈជីវិតនិងសច្ចក្រឹត្យសុលាប័នដែលទាក់ទងនឹងសុបិនអំពី បស់ណាមួយរបស់ប្រើប្រាស់សោរ គាត់មិនបានដឹងថា ខ្មោចសារនៃសុបិននោះជាអ្វី ឬថាការសាកល្បងអំពីបស់ណាមួយនោះកំពុងនាំទៅកាន់ទីណានោះទេ។ អ្វីដែលគាត់បានដឹងមានតែថា វាជាសុចានការណ៍ជីវិតនិងសច្ចក្រឹត្យសុលាប័ន។ ដូចនេះ ដានីយ៉ែលត្រូវការពេលវេលា ដើម្បីយល់អំពីការបកស្រាយ។

រួចដានីយ៉ែលបានចូលទៅ ហើយទទួលសុំសុភមង្គលបុរេយោជន៍ពេលវេលាដល់លោក ដើម្បីបើកទៅនឹងបង្ហាញការបកស្រាយសុបិននោះជូនស្តេច។ ដានីយ៉ែល ២:១៦។

ដានីយ៉ែលបានសម្របសម្រួលសច្ចក្រឹត្យជំនឿក្នុងរបបអាហារ (វិធីសាស្ត្រ) ដែលគាត់បានសម្របចិត្តបរិក្ខេបនៃការសាកល្បងដំបូង។ ដូចនេះ គាត់ត្រូវបានប្រទានពេលវេលា ដូចជាពួកសិស្សនៃក្រុងសម័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទផងដែរ។ ពេលវេលាដែលត្រូវបានប្រទានដល់ពួកសិស្ស គឺជារយៈពេលនៃសច្ចក្រឹត្យសោយទិវង្គត ការបញ្ចុះសព ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ និងការយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌ជាដំបូងរបស់ទ្រង់។ មុនពេលទ្រង់បានជួបជាមួយពួកសិស្សនៃលើផ្សារទៅអម៉ាអ៊ូស ហើយបន្តទៀតមកមុតនៃក្រុងក្នុងបន្ទប់ខាងលើ។ រួចមក

នៅចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានោះ ទ្រង់បានផ្តល់លើពួកគេនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

ហើយកាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះហើយ ទ្រង់ក៏ផ្តល់លើពួកគេ
ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា «ចូរទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ»។ យ៉ូហាន 20:22។

អសេគោលបានទាយប្រាប់ ហើយគូអីងស្គាល់ទាំងនោះក្បែរឋាននាមកដុតគុន។ បន្ទាប់មក
អសេគោលបានទាយប្រាប់ម្តងទៀត ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏បានផ្តល់មកលើបកាយ
ដដែលទើបតែបានបង្កើតឡើងថ្មីៗនោះ។

ហើយពួកវាបានក្រវោកឈរឡើងជាកងទ័ពដ៏ខ្ពស់ពួកមួយ។
កាលណាព្រះគ្រីស្ទបានផ្តល់លើពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានបើកការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ។

បន្ទាប់មក ទ្រង់បានបើកចិត្តគេយល់ដឹងរបស់ពួកគេ ឲ្យពួកគេអាចយល់ព្រះគម្ពីរ។
លូកា 24:25។

ពុយាការីទាំងអស់កំពុងនិយាយអំពីចុងបញ្ចប់នៃស្ថានភាព
ហើយដានីយ៉ែលក៏មិនមែនជាគ្រូពេទ្យដែរទេ ពេលវេលាដែលគាត់បានសូមនោះ
គឺជារយៈពេលមួយ ដើម្បីឲ្យគាត់អាចទទួលបានការបំភ្លឺ។
រយៈពេលនៃការរង់ចាំសម្រាប់ពួកមីលូណីយ៉ា គឺចាប់ពីការខកចិត្តលើកដំបូង
រហូតដល់ពួកគេទទួលស្គាល់ថា ពួកគេកំពុងស្ថិតនៅក្នុងពេលវេលាពន្យារនោះ
ដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលនាំយន្តនៅក្នុងម៉ាថាយ ជំពូក ២៥ និងហាហាគុក
ជំពូក ២។ បុរេគ្រីស្ទពេលវេលាពន្យារនៅក្នុងបុរេគ្រីស្ទសម្រាប់ពួកមីលូណីយ៉ា
បានសម្រេចបំពេញនៅក្នុងពេលវេលានៃការរស់ឡើងវិញ។ ដានីយ៉ែល ជំពូក ២
កំពុងតំណាងឲ្យបុរេគ្រីស្ទសម្រាប់ដូចគ្នានោះ។ ដូចនេះ ការសូមពេលវេលារបស់គាត់
តាមន័យនៃពេលវេលា សុំបុគ្គលនឹងពេលវេលាពន្យាររបស់ពួកមីលូណីយ៉ា។ ហេតុនេះហើយ
ការសូមពេលវេលារបស់ដានីយ៉ែល និងពេលវេលាពន្យាររបស់ពួកមីលូណីយ៉ា
តំណាងឲ្យពេលវេលាពន្យាររបស់មនុស្សមួយនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់
ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅចុងទី 18 ខែកុកដា ឆ្នាំ 2020។

សំណើរបស់ដានីយ៉ែលសុំពេលវេលា ដើម្បីយល់អំពីសុបិននៃប្រទេសលាក់របស់ប្រើកុនសោ
ក្បែរឋាននាមកដុតគុន ជំពូក ១១ ជារយៈពេលបីថ្ងៃក្នុងកន្លះ
ដែលសាក្សីទាំងពីរដកស្រង់នៅតាមផ្ទះ។ នៅក្នុងបុរេគ្រីស្ទសម្រាប់ប្រើកុនសោនៃ
វិវរណៈ ជំពូក ១១

គឺបីថ្ងៃក្នុងកន្លះដែលតំណាងដោយនិមិត្តសញ្ញាដល់ទីហោសថានខាងពុយាករណ៍
មានសំឡេងមួយស្តីក្រឡើង។
សំឡេងមនុស្សដែលក្បែរឋាននាមកដុតគុនអ្នកល្អដល់មាមប្រើ
ដើម្បីដាស់ឲ្យគូអីងស្គាល់ដល់ស្ថានភាពជីវិតឡើងវិញ ក្បែរឋាននាមកដុតគុនដោយដានីយ៉ែល
ដែលក្បែរឋាននាមកដុតគុនខាងពុយាករណ៍អំពីថា សុបិននោះជាអ្វី ហើយតំណាងដល់អ្វី។
សំឡេងដែលស្តីក្រឡើងនៅក្នុងទីហោសថាន
ក្បែរឋាននាមកដុតគុនខាងពុយាករណ៍អំពីសុបិន និងនិមិត្ត
ដូចដែលបានតំណាងដោយដានីយ៉ែល។ សំឡេងនោះកំពុងស្តីក្រឡើង ដោយហេតុនេះបញ្ជាក់ថា
គាត់ក្បែរឋាននាមកដុតគុនស្រែមុនកែពាក់កណ្តាលអធ្យាគុរ
ហើយសម្រកនោះក្បែរឋាននាមកដុតគុនពាក់កណ្តាលអធ្យាគុរ
ដែលតំណាងដល់សច្ចៈក្នុងដី។

នៅក្នុងសេចក្តីដឹងដ៏ជ្រាលជ្រៅបំផុតនៅពាក់កណ្តាលអធិប្បវត្តិ សំឡេង (Daniel) គួរឲ្យមានការយល់ដឹងអំពីសារមួយដែលគួរឲ្យមានគំហើងដោយសេចក្តីដឹងត្រឹមត្រូវ បញ្ញត្តិដែលមានបុរាណដល់សំឡេង (Ezekiel) គឺឲ្យយល់ដឹងទំនាយទៅកាន់អ្វីដែលសង្គតនៃមនុស្សសុលាប។ ខណៈដែលគាត់ធ្វើដូចនោះ ព្រះវិញ្ញាណអ្នកល្អដល់មកគួរឲ្យមានផលល្អបំផុតនៃអ្នកសុលាបនៃតាមផល ហើយពួកគេគួរឲ្យមាន «រស់ឡើងវិញ»។ ប៉ុន្តែ ការរស់ឡើងវិញនេះសម្រេចបានដោយការអធិស្ឋានប៉ុណ្ណោះ។ ការអធិស្ឋានគឺជាសញ្ញាសម្គាល់តាមផលមួយនៃក្នុងបុរាណត្រឹមត្រូវនៃការរស់ឡើងវិញរបស់អ្វីដែលសង្គតនៃមនុស្សសុលាប ដល់គួរឲ្យមានសម្រាប់នៃតាមផល។ ដានីយ៍លៃ គំណងដោយទំនាយដល់សញ្ញាសម្គាល់តាមផលនេះ នៅក្នុងទីកន្លែងសមរម្យពិតប្រាកដដល់សញ្ញាសម្គាល់តាមផលនេះគួរឲ្យមានកំណត់អត្ថបញ្ញត្តិ។

«ការរស់ឡើងវិញនៃការគោរពព្រះដ៏ពិតប្រាកដនៅក្នុងចំណោមយើង គឺជាតម្រូវការដ៏ធំបំផុត និងបន្ទាន់បំផុតក្នុងចំណោមតម្រូវការទាំងអស់របស់យើង។ ការស្វែងរកការនេះគួរតែជាច្បាប់ការដំបូងរបស់យើង។ គួរតែមានការខិតខំដោយស្មោះត្រង់អស់ពីចិត្ត ដើម្បីបិទទូលបានព្រះពររបស់ព្រះអម្ចាស់ មិនមែនដោយសារព្រះមិនសព្វព្រះហឫទ័យបុរាណព្រះពររបស់ទ្រង់ដល់យើងនោះទេ ប៉ុន្តែដោយសារយើងមិនទាន់មានគ្រឿងខ្ពស់ឡើយដូចជាសុរេ ដើម្បីបិទទូលវា។ ព្រះរូបិតាស្នូលរបស់យើង សព្វព្រះហឫទ័យបុរាណព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមួយដល់អស់អ្នកដែលទូលសូមទ្រង់ លើសជាងឪពុកម្តាយនៃផែនដីសព្វថ្ងៃកុំផ្តល់អំណោយល្អដល់កូនរបស់ខ្លួនទៅទៀត។ ប៉ុន្តែ វាជាច្បាប់ការរបស់យើង តាមរយៈការសាវភាព ការបន្ទាបខ្លួន ការប្រព្រឹត្ត និងការអធិស្ឋានដោយស្មោះត្រង់អស់ពីចិត្ត ដើម្បីបំពេញកុំខខណ្ឌទាំងឡាយដល់ព្រះបាទសន្តិភាពនិងបុរាណព្រះពររបស់ទ្រង់ដល់យើង។ ការរស់ឡើងវិញមួយអាចគួរឲ្យមានវិធីទុកឲ្យមានក្នុងការផ្តល់យោបល់នឹងការអធិស្ឋានប៉ុណ្ណោះ។ ខណៈដែលបុរាណដ៏ជ្រាលជ្រៅខ្មែរខាតព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមួយដល់ព្រះយ៉ាងខ្ពស់ដូចនេះ ពួកគេមិនអាចយល់តម្លៃនៃការប្រកាសព្រះបន្ទូលបានទេ ប៉ុន្តែ នៅពេលអំណាចរបស់ព្រះវិញ្ញាណប៉ះពាល់ដល់ចិត្តរបស់ពួកគេ នោះសុទ្ធជាទាំងឡាយដែលមានចូលដៃនឹងមិនឥតបុរសិទ្ធផលឡើយ។ ដោយមានការដឹកនាំដោយសេចក្តីបង្កើននៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ជាមួយនឹងការសម្តែងនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ក្នុងការអនុវត្តនីតិវិធីវិញ្ញាណដ៏ត្រឹមត្រូវ អស់អ្នកដែលចូលរួមក្នុងបុរាណរបស់យើងនឹងទទួលបានបទពិសោធន៍ដ៏មានតម្លៃ ហើយនៅពេលគ្រប់គ្រាន់នៃវិញ្ញាណ នឹងមានគ្រឿងខ្ពស់ដូចជាសុរេ ដើម្បីបំពេញតម្រូវការផ្ទាល់ដ៏ល្អបំផុតដោយសុខុមាលភាព។»

«អ្នកកាន់ទង់ស្តង់ដារចាស់ៗបានដឹងថា ការតស៊ូជាមួយព្រះក្នុងការអធិស្ឋានមានន័យដូចម្តេច ហើយការរីកសាយនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់គួរឲ្យអំណរយ៉ាងដូចម្តេច។ ប៉ុន្តែ ពួកគេកំពុងបាត់បង់ពីឆាកនៃកម្មភាព ហើយតើនរណាខ្លះកំពុងឡើងមកដើម្បីបំពេញកន្លែងរបស់ពួកគេ? ចំពោះជំនាន់ដែលកំពុងលេចឡើងវិញ វាយ៉ាងដូចម្តេច? តើពួកគេមានប្រព្រឹត្តតាមការព្រះហឫទ័យឬទេ? តើយើងកំពុងភ្ញាក់ដឹងខ្លួនចំពោះ

ោះកិច្ចការដល់កំពុងបុរាណវិទ្យាទៅនៃក្នុងទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌ឬទេ
ឬក៏យើងកំពុងរង់ចាំឲ្យមានអំណាចបង្កឲ្យយើងណាមកលើពួកជំនុំ
មុនពេលយើងនឹងកញ្ចក់ឡើង?
តើយើងកំពុងសង្ឃឹមថានឹងឃើញពួកជំនុំទាំងមូលបានរស់ឡើងវិញឬ?
ពេលវេលានោះនឹងមិនមកដល់ជាដាច់ខាត។»

«មានមនុស្សខ្លះនោះក្នុងពួកជំនុំដែលមិនទាន់បានបុរាណវិទ្យា
ហើយក៏នឹងមិនរួមចំណែកក្នុងការអធិស្ឋានដោយស្មោះត្រង់ពីចិត្ត
និងមានអំណាចឈ្នះឈ្នះឡើយ។
យើងត្រូវចាប់ផ្តើមការងារនេះជាលក្ខណៈបុគ្គល។
យើងត្រូវអធិស្ឋានឲ្យច្រើនឡើង ហើយនិយាយឲ្យតិចចុះ។
អំពើទុច្ចរិតកំពុងកើនឡើងជាច្រើន ហើយបុរាណវិទ្យាបានបង្កើនមិនឲ្យ
ពេញចិត្តត្រឹមត្រូវមែនទេម្យ៉ាងនៃចក្ខុវិស័យនេះ ប៉ុន្តែគ្រឿងនិព្វាន
និងឫទ្ធានុភាពឡើយ។ ហើយយើងផ្តោតចិត្តលើការស្វែងរកក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួន
ឲ្យបោះបង់ចោលអំពើហិង្សារបស់យើង និងក៏ត្រូវទំនោរអាក្រក់របស់យើង
នោះព្រលឹងរបស់យើងនឹងមិនត្រូវបានលើកឡើងទៅរកភាពឥតបុរាណវិទ្យាឡើយ;
យើងនឹងមិនទុកចិត្តខ្លួនឯងទេ ដោយមានការយល់ដឹងជាប់លាប់ថា
ភាពគ្រប់គ្រាន់របស់យើងមកពីព្រះ»។ Selected Messages, សង្ខេបទី 1, 121, 122.

ដោយផ្អែកលើសេចក្តីជំនឿលើបឋមភាពនៃដានីយ៍ដែលបានផ្សព្វផ្សាយសិរីភាព
គាត់ត្រូវបាននាំឲ្យចូលទៅក្នុងដំណើរការសាកល្បងមួយដែលអាចមើលឃើញបាន
ដែលទាមទារឲ្យគាត់ប្រព្រឹត្តិសាស្ត្រនៃត្រូវបានកំណត់ដោយបឋមភាពរបស់គាត់
ដើម្បីបិទនូវយុទ្ធសាស្ត្រថា ព្រះរបស់គាត់នឹងសម្ភាស និងបកស្រាយសូម្បីនោះ
ហើយបន្ទាប់មកនឹងសម្រេចការបង្ហាញសូម្បីនោះដល់សត្វចេះ។
គាត់មានរបបអាហារត្រឹមត្រូវ ប្រព្រឹត្តិសាស្ត្រត្រឹមត្រូវ ហើយបន្ទាប់មក
គាត់ត្រូវបង្ហាញសេចក្តីជំនឿរបស់គាត់ឲ្យយើងដាក់ស្តុកដៃ
ដោយប្រកាសសារនៃសូម្បីអំពើបឋមភាពនៃប្លែកនៃសារ ដែលស្ថិតនៅក្នុង "ភាពងងឹត"
ដាច់ខាត។ សកម្មភាពបន្ទាប់របស់គាត់
គឺជាការបង្ហាញសេចក្តីជំនឿរបស់គាត់ឲ្យយើងដាក់ស្តុកដៃ ពីព្រោះនោះពេលនោះ
គាត់បានអនុវត្តប្រមូលនូវទេវភាពសម្រាប់បុរាណវិទ្យារបស់ព្រះ
នៅពេលដែលពួកគេឃើញខ្លួនឯងស្ថិតនៅក្នុងភាពងងឹត។

«ភាពងងឹតរបស់មារភក្ត្រគ្រប់រូបអស់អ្នកដែលមិនយកចិត្តទុកដាក់អធិស្ឋាន។
ការល្អនេះដោយខ្លួនឯងស្រៀវស្រាប់សម្រាប់ទាញពួកគេឲ្យបុរាណវិទ្យាអំពីហិង្សា ហើយ
ទាំងអស់នេះកើតឡើងព្រោះពួកគេមិនប្រើប្រាស់សិទ្ធិពិសេសដែលព្រះបានប្រទាន
ដល់ពួកគេក្នុងការតែងតាំងនូវទេវភាពនៃការអធិស្ឋាន។
ហេតុអ្វីបានជាបុគ្គលបុគ្គលរបស់ព្រះសុទ្ធតែក្នុងការអធិស្ឋាន
ខណៈដែលការអធិស្ឋានជាកូនសោតនៅក្នុងនៃសេចក្តីជំនឿ
សម្រាប់ប្រឹក្សាល្អឯទ្វារយនៃស្ថានសួគ៌
ជាទីដែលទុកសម្បត្តិធនធានឥតព្រំដែនរបស់ព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាគ្រប់យ៉ាង?
បើគ្មានការអធិស្ឋានឥតលំបាក និងការប្រុងប្រយ័ត្នយ៉ាងខ្ពស់សាហាពុយយាមទេ
យើងស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់នៃការកុលាយជាមនុស្សស្អប់ខ្ពើមបុរាណវិទ្យា
និងវង្វេងចេញពីផ្លូវត្រឹមត្រូវ។
សត្វបុរាណវិទ្យាដែលជាជំនួយដល់ប្រព័ន្ធនៃការបំបាត់អាក្រក់ព្រះគុណ

ដើម្បីបិទឲ្យយើងទទួលបានព្រះគុណ និងព្រះចម្លើយ ដោយសារការទូលអង្គរយ៉ាងទទួច និងសចក្ខីដ៏ជឿ សម្រាប់ទប់ទល់នឹងការលុបបំបាត់។» Steps to Christ, 94.

ដោយព្រោះភាពងងឹតនៃខ្មែរលើសារនៃស្រុកប្រទេសរបស់ប្រើកុនសោរ ដានីយ៍លែបានរួមចិត្តជាមួយមិត្តភក្តិរបស់គាត់ ហើយអធិស្ឋាន។

បន្ទាប់មក ដានីយ៍លែបានទៅផ្ទះរបស់ខ្លួន ហើយប្រាប់ការនោះឲ្យ ហានានា មីសាអាលែ និងអាសា ដល់ជាមិត្តភក្តិរបស់ខ្លួន បានដឹង ដើម្បីឲ្យពួកគេទទួលសូមសចក្ខីមិត្តភក្តិព្រះនៃស្រុកស្នាក់ អំពីអាថ៌កំបាំងនេះ ដើម្បីបិទឲ្យដានីយ៍លែ និងពួកសហការីរបស់គាត់គ្រូវិនាសជាមួយនឹងពួកបុរាណដ្ឋនៃទៀតនៃហ្វីលីពីន។ បន្ទាប់មក អាថ៌កំបាំងនោះគ្រូវិនាសប្រើសម្តែងឲ្យដានីយ៍លែ ក្នុងនិមិត្តភាពនៃពេលវេលា។ រួចដានីយ៍លែបានសរសើរព្រះនៃស្រុកស្នាក់។ ដានីយ៍លែមានបុរសសន្តិច៖ «សូមឲ្យព្រះនាមនៃព្រះទទួលបានការសរសើរ ជារៀងរហូតតទៅ ដុបិតបុរាណ និងប្រទេសភាព ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះ។ ព្រះទ្រង់ប្រែប្រួលគុក និងរដូវកាល; ទ្រង់ដកស្រង់ចេញ ហើយតែងតាំងស្រង់ចេញវិញ; ទ្រង់ប្រែប្រួលបុរាណដ្ឋនៃពួកអ្នកបុរាណ និងចំណេះដឹងដល់អស់អ្នកដល់មានការយល់ដឹង។ ទ្រង់ប្រើសម្តែងឲ្យដានីយ៍លែ និងការលាក់កំបាំង; ទ្រង់ប្រែប្រួលអ្វីដែលស្ថិតនៅក្នុងសចក្ខីដ៏ងងឹត ហើយពន្លឺស្ថិតនៅជាមួយទ្រង់។ ឱព្រះនៃប្រែប្រួលរបស់ទូលបង្គំអើយ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណ និងសរសើរមកក្នុងទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់បានប្រែប្រួលទូលបង្គំមានបុរាណដ្ឋ និងប្រទេសភាព ហើយឲ្យនេះបានផ្លាស់ប្តូរទូលបង្គំដឹងនូវអ្វីដែលទូលបង្គំបានទទួលសូមពីទ្រង់ ពីព្រោះឲ្យនេះ ទ្រង់បានផ្លាស់ប្តូរពួកទូលបង្គំដឹងអំពីរឿងរបស់ស្រង់ចេញ។ ដានីយ៍លែ 2:17-23។

ដានីយ៍លែ គ្រូវិនាសទ្រង់ប្រែប្រួលរង្វាន់ក្នុងពេលនោះ ដោយព្រះអង្គគង់លើ «ទ្រង់ប្រែប្រួលអ្វីដែលស្ថិតនៅក្នុងសចក្ខីដ៏ងងឹត»។ ចលនាសម្រាប់ច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យកំពុងតែប្រែប្រួលតទៅក្នុងសចក្ខីដ៏ងងឹត ហើយអស់អ្នកដល់មានបុរសថាខ្លួនទទួលបានអាហារដ៏ទៃភាព គ្រូវិនាសទាមទារឲ្យស្គាល់ការបង្កើតរបស់ស្រីសាហាវ ដល់កំពុងរៀបចំវេទិកាសាសនា និងនយោបាយ សម្រាប់បង្កើនឲ្យទទួលបានសញ្ញានៃអំណាចសម្រាប់ច្បាប់។

ដានីយ៍លែ ជំពូក ២ មិនមែនកំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណប្រែប្រួលតទៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រមិនឡើយតែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែយ៉ាងគួរដឹងនេះ គាត់កំពុងបង្ហាញប្រែប្រួលតទៅក្នុងចលនារបស់វេទិកាបី។ នៅក្នុងការសាកល្បងអំពីស្រុកប្រទេសនិមិត្តភក្តិរបស់ប្រើកុនសោរ ការសាកល្បងអំពីប្រសិទ្ធភាពសាហាវគ្រូវិនាសតំណាងឲ្យវិញ។ ជំហានទំនាយនានានៃប្រែប្រួលស្រុករបស់ព្រះដល់កំពុងបញ្ជាក់ឲ្យដឹងចំពោះស្រុកនៃការណែនាំដ៏ត្រឹមត្រូវ និងសចក្ខីស្រាប់ច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យដល់កំពុងខិតជិតមក គ្រូវិនាសកំណត់អត្តសញ្ញាណយ៉ាងជាក់លាក់បំផុតនៅក្នុងសៀវភៅ ដានីយ៍លែ និង វិវរណៈ។

ដានីយ៍លែ តំណាងឲ្យអ្នកនាំសារនៃប្រែប្រួលសាស្ត្រ ដល់សារអំពីជីវិតស្រាប់ច្បាប់ស្រុកប្រទេសអំពីប្រសិទ្ធភាពសាហាវគ្រូវិនាសប្រកាសចេញទៅ។

គាត់ឈរយ៉ាងមាំមួនលើរបបអាហារដែលគាត់មានមកដល់ការយល់ដឹង
ហើយដោយសេចក្តីជំនឿ គាត់ប្រកាសថា ព្រះអាចផ្សំឱ្យគេស្មោះការនិមិត្តមាន
ប៉ុន្តែគាត់សុំពេលវេលា ពេលវេលានោះ គឺជាពេលវេលាដែលយើងយ៉ាង។ នៅចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលា
គាត់ត្រូវបានប្រទានចំណេះដឹងអំពីអ្វីដែលមាននៅក្នុងសុបិនដ៏ត្រជាក់ស្ងួតសោរ
ប៉ុន្តែមិនមែននៃភូមិភាគប៉ូណូណោះទេ។
គាត់មិនគួរមើលទទួលបានការយល់ដឹងអំពីសុបិនរបស់ណាក
ដែលជានិមិត្តរូបប្រែប្រួលសត្វសាហាវ និងការសាកល្បងដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយវាប៉ូណូណោះទេ។
ប៉ុន្តែនៅចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលា គាត់ក៏កំពុងសរសើរតម្កល់ចំពោះ ឌុបិតព្រះ
«ប្រទានបុរាណដល់អ្នកបុរាណ»
ហើយប្រទានចំណេះដឹងដល់អស់អ្នកដែលស្មោះការយល់ដឹង៖
ទ្រង់បើកសម្តែងអ្វីៗដ៏ជ្រាលជ្រៅ និងអ្វីៗសម្បូន៖
ទ្រង់ផ្សាបន្ទូរអ្វីដែលនៅក្នុងសេចក្តីជឿ ហើយពន្យល់ស្តីពីស្តីពីស្តីពីជាមួយទ្រង់»។

ដានីយ៉ែល នៅទីនេះកំពុងដាក់ការសរសើររបស់គាត់ក្នុងបរិបទថា មាន
«ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង»
ពីព្រោះអ្នកដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះថា «អ្នកមានបុរាណ»
នឹងយល់អំពី «ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង» នោះ ក៏កំពុងសរសើរព្រះផងដែរថា
ទ្រង់បានប្រទាន «បុរាណ» និង «ចំណេះដឹង» ដល់ «អ្នកមានបុរាណ»។
គាត់កំពុងយោងដោយផ្ទាល់ទៅកាន់ព្រះហស្តចារិយបុរាណ
ហើយគ្រប់សម័យរបស់គាត់ជាមួយនឹងពេលវេលានៃការពន្យល់នោះ។
គាត់កំពុងដាក់គំនូរឧទាហរណ៍ដែលមាននៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ
ឱ្យស្តីពីដោយផ្ទាល់ក្នុងការបំពេញយ៉ាងពេញលេញនៃការពន្យល់នៃ ម៉ាថាយ
មុកប្រែ នៅក្នុងចលនារបស់ទេវតាទីបី។ អ្វីដែលសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត
គឺសេចក្តីពិតដែលថា គម្ពីរវិវរណៈបញ្ជាក់ថា មុនពេលបិទកាលនៃការសាកល្បងបន្តិច
យូរបានត្រូវបានប្រាប់មិនឱ្យបិទគ្រាប់កុយទំនាយនៃសៀវភៅដានីយ៉ែល និងវិវរណៈឡើយ
ពីព្រោះសៀវភៅទាំងពីរនោះគឺជាសៀវភៅតម្លៃ។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា៖
«កុំបិទគ្រាប់កុយនៃទំនាយក្នុងសៀវភៅនេះឡើយ
ឌុបិតពេលវេលានោះជិតមកដល់ហើយ។ អ្នកណាដែលអយុត្តិធម៌
ចូរឱ្យគាត់នាំតម្លៃអយុត្តិធម៌ទៀតចុះ; អ្នកណាដែលខ្មៅ
ចូរឱ្យគាត់នាំតម្លៃខ្មៅទៀតចុះ; អ្នកណាដែលស្មោះ
ចូរឱ្យគាត់នាំតម្លៃស្មោះទៀតចុះ; ហើយអ្នកណាដែលបរិសុទ្ធ
ចូរឱ្យគាត់នាំតម្លៃបរិសុទ្ធទៀតចុះ»។ វិវរណៈ ២២:១០, ១១

ពេលវេលាដែលព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងគម្ពីរដានីយ៉ែល និងវិវរណៈត្រូវបើកបង្ហាញ
គឺនៅក្នុងពេលវេលានៃពេលវេលាប្រែប្រួលអំពីព្រះហស្តចារិយដំបូង
ហើយពេលវេលានោះត្រូវបានកំណត់ដោយសំណើរបស់ដានីយ៉ែលសុំឱ្យមានពេល។
សំណើរបស់គាត់សុំឱ្យមានពេល ត្រូវបានបន្ទាប់មកដោយការអធិស្ឋាន
ដែលត្រូវតែកើតឡើងជាមុននៃការសំឡេងវិញរបស់អ្នកសង្ឃតស្តាប់ទាំងនោះ។
ក្នុងអំឡុងពេលនៃការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
និងការយល់អំពីសុបិនដែលគ្រប់គ្រងដោយភាពងងឹត ត្រូវបានបើកបង្ហាញ
នោះព្រះក៏បានផ្សំអ្វីមួយផ្សេងទៀតសម្រាប់ដានីយ៉ែលផងដែរ។
«ទ្រង់បើកសម្តែងអ្វីៗដែលជ្រាលជ្រៅ និងអាថ៌កំបាំង»។

សមសុរបគុណតាមទំនាយជាមួយនឹងសច្ចកុត្តិអធិសុហនរបស់ ដានីយ៍លៃ កុនុង ដានីយ៍លៃ

ជំពូក ២

ហើយវាក៏រូបរាងបង្កបង្កើតជាឧទាហរណ៍ដោយសច្ចក្តីអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៍លែកុនុងជំពូក ៩។ មូលហេតុដែលដានីយ៍លែកុនុងអធិស្ឋានសច្ចក្តីអធិស្ឋាននៃ លីវីនីយ ជំពូក ២៦ កុនុងជំពូក ៩ គឺផ្អែកលើការទទួលស្គាល់របស់គាត់ថា គាត់ស្ថិតនៅចុងបញ្ចប់នៃចិត្តសិបដូនាំ នៃទំនាយរបស់ យេរេមោ អំពីការនិរទេសរបស់រាស្ត្ររបស់ពួកគេ។

រយៈពេលចិត្តសិបដូនាំដដែលនោះ គំណាងឲ្យបុរសគូតិក៏នៃការបិទគុររបស់បុរសរាស្ត្ររបស់ពួកគេ។ រយៈពេលចិត្តសិបដូនាំនោះ ក៏គំណាងឲ្យការសម្រាកកុនុងម៉ាឡាគី ជំពូកទីបី និងការសម្រាកព្រះវិហារពីរដងរបស់ពួកគេគ្រប់រូប។ វាគំណាងឲ្យបុរសគូតិក៏នៃការសាកល្បងអំពីរូបសក្ខីសាហាវ។ បុរសគូតិក៏នោះបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ហើយបញ្ចប់នៅចុងបញ្ចប់នៃអំឡុងពេលនឹងមកដល់កុនុងពេលឆាប់ៗនេះ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលចិត្តសិបដូនាំដានីយ៍មិត្តភាពនោះ ដានីយ៍លែកុនុង «ពេលវេលាពន្យារ» មួយ ដើម្បីប្រើឲ្យគាត់អាចអធិស្ឋានបាន។ ការអធិស្ឋានរបស់គាត់រូបរាងដូចលើកប គឺនៅពេលអាចកំហែងចុងក្រោយនៃព្យាយាមរូបរាងស្រាប់នៃសម្តែងដៃដល់គាត់។ ការប្រើសម្តែងដៃនោះបានមកដល់ ខណៈដែលបុរសជនប្បុរសស្នេហាពិតរបស់ពួកគេនៅស្ថិតកុនុង «ទីរោងចក្រ» កុនុងអំឡុងពេលនៃការខ្ចាត់ខ្ចាយ បន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។ នៅពេលនោះ «សច្ចក្តីពិត» រូបរាងស្រាប់នៃសម្តែងដៃដល់ «សំឡេងដៃស្រកែននៅទីរោងចក្រ»។

យើងនឹងបន្តអំពីដានីយ៍លែកុនុងជំពូកទីពីរ នៅកុនុងអត្ថបទបន្ទាប់។

ហើយពួកគេពិរោធរបស់ពួកគេយោងទៅលើការឆន់ឡើងទាំងស្រុងនៃស្រុកនេះ ដើម្បីបង្កើនមកលើវិញ្ញាបនបត្របណ្ឌិតសាស្ត្រនិងអស់ដែលបានសរសេរកុនុងសៀវភៅនេះ។ ហើយពួកគេយោងទៅលើការឆន់ឡើងពីស្រុករបស់ខ្លួន ដោយពួកគេពិរោធដោយសច្ចក្តីក្រោធ ហើយដោយសច្ចក្តីខឹងសម្បោរយ៉ាងខ្លាំង ហើយបានបោះពួកគេទៅកុនុងស្រុកមួយទៀត ដូចជាសព្វថ្ងៃនេះ។ កិច្ចការសម្រាកទាំងឡាយរបស់ពួកគេយោង ជាព្រះនិយោជករបស់គេ ប៉ុន្តែការទាំងឡាយដែលបានប្រើសម្តែងដៃនោះជាប់យើង និងរបស់កូនចៅយើងជាដរាបតទៅ ដើម្បីប្រើយើងអាចប្រតិបត្តិតាមពាក្យទាំងអស់នៃក្រឹត្យវិន័យនេះ។ ចោទិយកថា 29:27-29។